

Sentencja

- 1) Wykładni art. 3 ust. 5 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko w związku z jej art. 3 ust. 3 należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje w sposób tak ogólny i bez indywidualnego zbadania każdego przypadku, iż ocena na podstawie tej dyrektywy nie jest przeprowadzana, gdy plany, które określają sposób użytkowania małych obszarów na poziomie lokalnym, dotyczą tylko jednego przedmiotu działalności.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, że ocena wpływu na środowisko zrealizowana zgodnie z dyrektywą 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienioną dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., nie zwalnia z wymogu przeprowadzenia takiej oceny na podstawie dyrektywy 2001/42. Jednakże do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy ocena, która została przeprowadzona na podstawie zmienionej dyrektywy 85/337, może być uznana za wyraz skoordynowanej lub wspólnej procedury i czy obejmuje ona już wszystkie wymogi dyrektywy 2001/42. Jeżeli okazałoby się, że taka sytuacja ma miejsce, to nie byłoby już wymagane przeprowadzenie nowej oceny zgodnie z tą ostatnią dyrektywą.
- 3) Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on państw członkowskich do ustanowienia w ich systemie prawnym skoordynowanych lub wspólnych procedur, które spełniają wymogi dyrektywy 2001/42 i zmienionej dyrektywy 85/337.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 września 2011 r. — Bell & Ross BV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Klockgrossisten i Norden AB

(Sprawa C-426/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Podpisany oryginał skargi złożony po terminie — Wada usuwalna)

(2011/C 331/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bell & Ross BV (przedstawiciel: adwokat S. Guerlain)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Klockgrossisten i Norden AB

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie T-51/10 Bell & Ross przeciwko OHIM — Klockgrossisten i Norden, na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2009 r. (sprawa R 1267/2008-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Klockgrossisten i Norden AB a Bell & Ross BV — Podpisany oryginał skargi złożony po terminie — Pojęcia usprawiedliwionego błędu i nieprzewidywalnych okoliczności — Zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności — Oczywista niedopuszczalność

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Bell & Ross BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Węgry) w dniu 27 lipca 2011 r. — Erika Jörös przeciwko Aegon Magyarország Hítel Zrt

(Sprawa C-397/11)

(2011/C 331/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Erika Jörös

Strona pozwana: Aegon Magyarország Hítel Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postępowanie przed sądem krajowym jest zgodne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG ⁽¹⁾, jeżeli po stwierdzeniu, że którykolwiek z ogólnych warunków umów, do których odnosi się powództwo, jest nieuczciwy, sąd bada nieważność omawianego warunku z tego względu, nawet jeżeli nie został on konkretnie podniesiony przez strony?
- 2) Czy sąd krajowy powinien również prowadzić postępowanie w sprawie wszczętej przez konsumenta, zgodnie z tym co opisano w pytaniu pierwszym, chociaż zazwyczaj, w przypadku gdy strona poszkodowana wnosi powództwo na tej podstawie, stwierdzenie nieważności ze względu na nieuczciwy charakter ogólnych warunków umów nie należy do właściwości sądu rejonowego, lecz sądu wyższej instancji?